

The method of curing the smallpox / first written in the year 1704, for the use of the noble ... family of March.

Contributors

Pitcairn, Archibald, 1652-1713
Marsh family.

Publication/Creation

Edinburgh : C. Erskine, 1730.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/h5dk68ym>

License and attribution

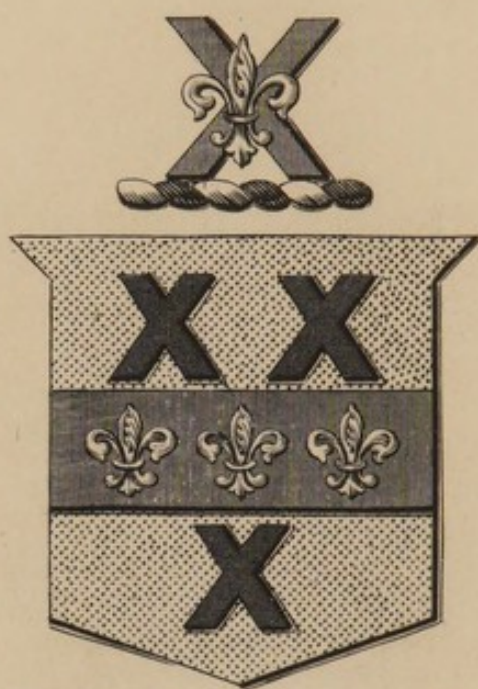
This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

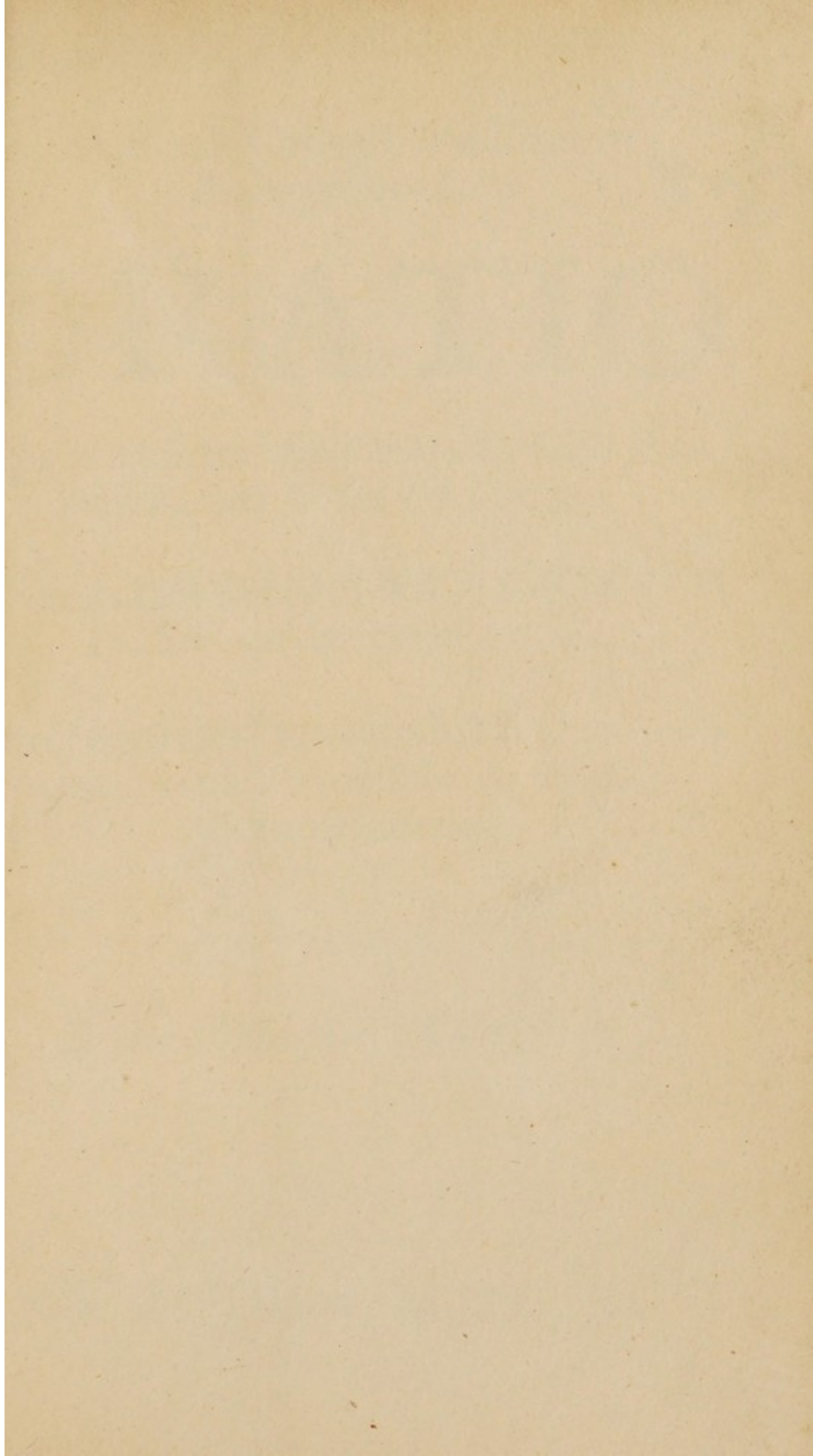

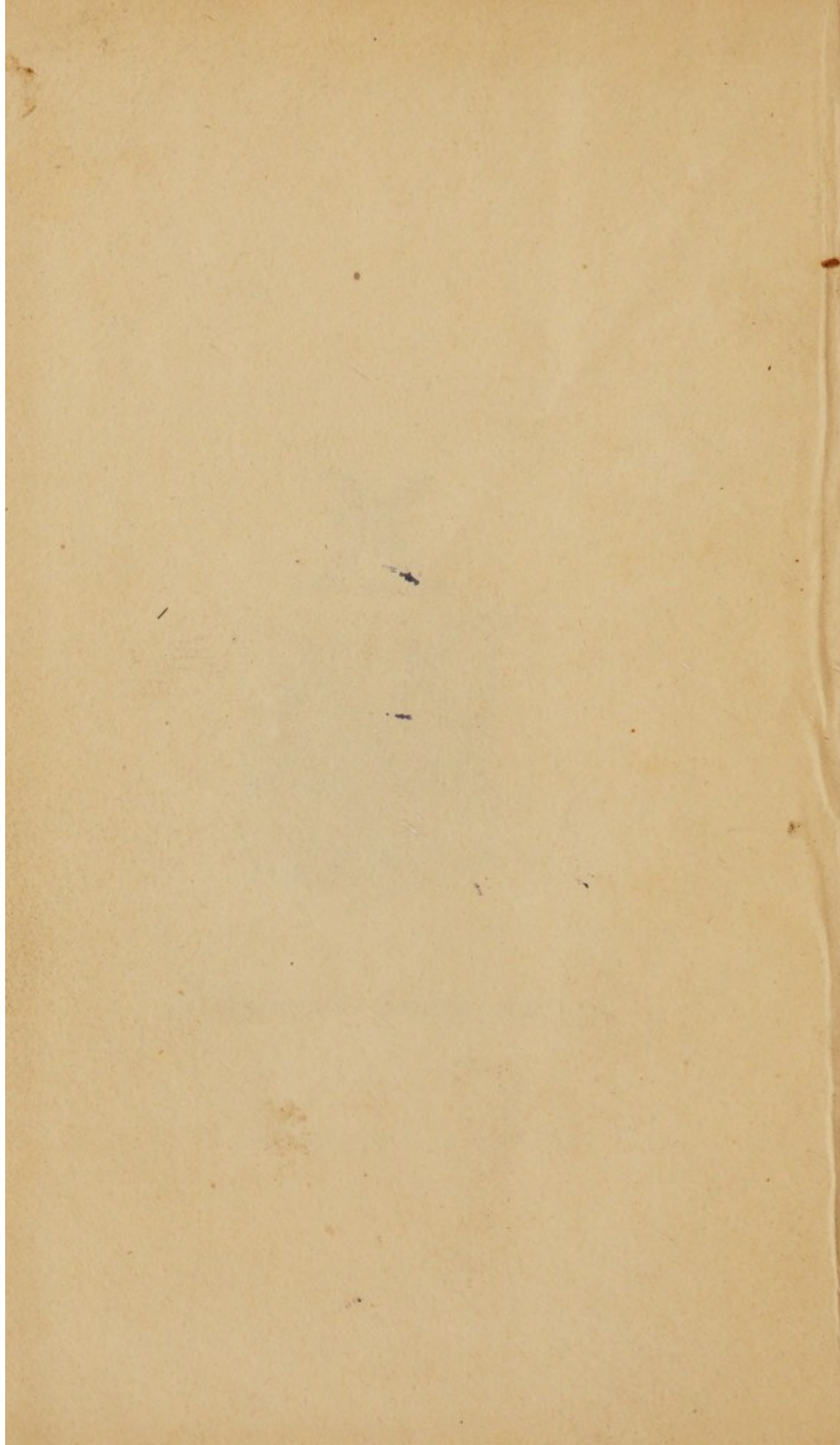
Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

E. BARCLAY-SMITH, M.D.

RICHIBALDI PITCARNII, M.D.

4624001

Et Regii Collegii Medicorum
Edinburgensium Socii

ORATIO

Qua ostenditur Medicinam ab omni Phi-
losophorum Secta esse liberam,

habita LUGDUNI-BATAVORUM

Die 26. Aprilis cl^o l^o cxcii.

um ordinariam Facultatis Medicæ praxeos-
que docendæ professionem solen-
niter auspicaretur.

Editio altera priore Castigatior.

mpressa Anno Dom. M. DC. XCV.

RECHTSAAL DA P. T. CAARNA. MD.

Edinburgh College of Medicine
Edinburgh College of Medicine

ORATIO

pro officio Medici et de omni Philo-
sophia et de libris

Abbas LUGDUNO-BATAVORUM
Die 26. Aprilis 1616 exci.

in ordinem Facultatis Medice
que hactenus pro Medicis solis
fuit attributa

ipella Anno Dom. M. DC. XCIV

LECTORI BENEVOLO SALUTEM.

Mirum quam ingentes, atque a se invicem toto, quod aiunt, cælo discrepantes, circa Orationem hanc, ejusque Authorem, tentiarum concertationes, Lector Humane: Cum vero ob exemplarium inopiam, ratio hæc paucorum manibus teratur, non s re fore existimabam, si illam de novo prælo ejiciendam curarem; ut intelligant, quorum terest, quid rei sit, quod tanto partium studio utrinque agitur. Quidam enim eam, tantam divino Appollinis afflatu inspiratam, atque ut ex Tripode prolatam, admirantur; illamque non humi reptilium more serpere, sed perbo elatam Cothurno, imo Alitis Jovis vis vectam, sublimi ferire sydera vertice, assidue clamitant. Neque id mirum, in Pictura enim & Poetica atque Orationibus publicis, præsertim Inauguralibus, nunquam laudanda sed semper vituperanda mediocritas.

Neque asserere dubitant Authorem esse virum omni laude majorem, artis Archimedæ simul & Pæoniæ decus, patriæque ornamentum & gloriam, qui tanquam lux e tenebris emicuit.

4
quique excusso servitutis antiquæ jugo, nos pr
judiciorum tyrannide emancipavit: Bata
insuper tanquam de viliori luto fictos, &

Ranarum in patria crassoque sub aere nato
stupendæ ignaviæ insimulant, quod donum h
duro contra carum, & quasi cœlitus delapsu
magno suo damno floccifecerint.

Alii vero e contra, orationem hanc tanqua
meram ineptiarum congeriem, nugarumque f
tilium ac tricarum compendium absolutissimu
rudem & indigestam molem, veram antiqu
Chaos effigiem, atque exemplar ad vivum ex
pressam, damnant: Et (horreo referens) dir
devovent; In qua, sciz. nullam salis micam
nihilque quod solidam doctrinam sapiat, sed tan
tum turgentes ampullas & plus quam sesquipe
dalia verba, sententiasque fastidiosa loquaci
tate ornatas----Quibus nec pes nec caput unus
reperire licet: Adeo ut inter legendum sæp
exclament lectores,

O Corydon Corydon quæ te dementia cœpit

O tribus Anticyris caput insanabile!----

Authorem vero esse hominem prorsus Analpha
betum, saltem quod ad medicinam attinet, cu
jus ipsa elementa ignorat; dum artem hanc
me.

methodo Astronomicæ posse morem gerere, vigilans somniat: Tantumque abesse ut sit patriæ decus & ornamentum, ut ipsi potius sit dedecori & probro, atque civis non solum inutilis sed inglorius quoque censendus: Utpote qui tanquam sceleris alicujus reus, vel suipsius ineptitudinis conscius, furtim se subduxit; officioque non solum sine Academiæ de eruditione & moribus testimonio, sed indicta causa, imo non dicto Vale turpiter abdicavit; Hac nimirum sola relictâ via, qua ex aucterationem ignominiosam evitando, mature honori suo consulere liceret.

Neque id solum (iræ enim modus nullus) sed in sententiæ contrariæ fautores acerrime invehunt, & Furiarum more debacchantur, dum quibus potissimum artibus, quorumve demum ope ac consilio, effectum sit stupentes mirantur, ut in celeberrima totius Europæ Academia professoris cathedra potiretur.

Quam si non tenuit magnis tamen excidit ausis.

Neque affirmare erubescunt Batavos doctrina & acumine illustres, non injuria queri, se eruditionis spectro delusos, nubemque pro Junone oblatam fuisse.

*En habes, Candide Lector, sententiarum
concertationes, quæ a se invicem non minus di-
stant quam ab Occidente Oriens.*

*Hos motus animorum atq; hæc certamina tanta
Quis Deus aut melior faciet natura quietos.*

*Sed ut (quantum per ingenii humani imbecilli-
tatem fieri licet) hæc lis determinetur, ope-
ræ pretium esse videtur, ut omnes acumine præ-
diti serio hanc orationem, perpendant: inde
enim utra sententiarum ad veritatem proxime
accedat, facile dignoscet quilibet æquus rerum
arbiter. Atq; eadem opera ab erroribus &
præjudiciis momenti haud minimi gens nostra
forsan liberabitur.*

O quantum est in rebus inane!

Sed si Mundus vult decipi decipiatur.

V A L E.

BLATERO-MASTIX.

Neminem existimo ægre laturum si ego ad Medicinam docendam ab Illustrissimis hujus Academiæ Curatoribus evocatus posthabita omni gratia & odio Auditores meos libere monuerim quibus potissimum artibus effectum sit ut Medicina tot eruditorum conatus & studia tandiu eluserit, quibusque viribus eniti oporteat ut Illa in optatum fastigium educi, vitæque mortalium, qua quidem hominibus & per homines licet, in tuto possit collocari.

2. Hanc enim libertatem officii mei ratio postulat, consuetudo mea mihi gratissimam & fere necessariam reddit, & inclyta hæc libertatisque Servantissima Respublica periculo vacuam esse jubet.

3. Ut itaque libere eloquar quæ sentio, videtur mihi medendi peritia studio philosophico esse haud paullo antiquior: quippe cum homines pro se quisque corporis aut animi gratia & mederi & philosophari cæperint, medendi tamen perpetuæ, philosophandi tantum fortuitæ fuere causæ. Nam frugibus primo, dein pecore prisca gens mortalium

lium vitam in agris inopem cœlique injuriis opportunam tolerabant, æstusque & frigoris incommoda senserant, hoc est ægrotaverant, priusquam de vestimentis & domiciliis sibi prospexissent. Illa primordia morborum, hæc prima fuere remedia. Sed & pecora brevis ævi, morbisq; non olim minus quam nunc obnoxia medendi necessitatem adferebant, quique iis sublevandis operam dabant hominibus opem ferre dicebantur; Civem enim servasse videtur qui vel fame pereundi necessitatem depulit.

4. Verum ad philosophandum tum demum homines accedere cum vires remediorum experti, possent jam Securi & per otium facultates rerum expendere, cæterisq; mortalibus animi virtute se præstare.

5. At quoniam ab antiquissimis Medicis morbos ad iram Deorum referri solitos, & a vetustissimis philosophis astrorum scientiam omnium primam fuisse excultam accepimus, iisdemque temporibus Deorum appellationes Astris delatas, verisimile est Priscos illos Medicos de morbis, tempestatum mutationes plerumque comitantibus, initio differuisse. Unde sequitur antiquissimorum

imorum & medicorum & philosophorum
 iudicio ratiocinationes Medicas inniti de-
 bere iis principiis quæ Astronomicis infer-
 viunt: cumque illis temporibus philosophi
 omnes unius Sectæ fuerint, & Medicina
 ante omnem philosophiam nata, fuisse na-
 centem Medicinam nulli Philosophorum
 Sectæ illigatam. Sed lubet rem istam pau-
 lo diligentius explicare.

6. In Medicina facienda vel docenda non
 decet pro vero adfirmare de quo usque a-
 deo sumus incerti, ut Nemo de bonis suis
 tam incertus esse velit: non enim vitæ mi-
 nor quam pecuniæ habendæ debet esse cu-
 ra. Hinc sequitur non licere id in Medici-
 na tradenda vel facienda pro principio ad-
 hibere de quo disputant viri & mathemati-
 ce docti & minimis præjudiciis irretiti: ne-
 mo quippe lubens res suas in eam sortem
 deduci patitur ut ad eas redimendas ancipi-
 ti disputatione opus sit, rerum autem ho-
 minum vita est carissimum.

7. Ex hisce deduco caussarum physica-
 rum investigationem qualem instituere so-
 lent Philosophi Medicis neque utilem esse
 neque necessariam: hæ enim sunt de qui-

bus sectarum patroni fere ab orbe condito in hæc usque tempora nequicquam litigaverunt.

8. Neq; hoc mirum videri debet; cum enim sectarum patroni rerum naturas absolutas causasq; intimas statim a principio neglecta proprietatum investigatione, fuerint aggressi, adeoq; postulatis multis & datis paucis uterentur, fieri non potuit ut non in diversas sententias discederent. Cuivis profecto in Mathematicis versato, vel in Medicina facienda paullo magis occupato, manifestum est nos nihil aliud in rebus cognoscere quam earum ad alias relationem legesq; & proprietates virium quibus eas mutare vel ab iis mutari solent. Loquor de rebus corporeis. Vires autem illæ viriumq; leges actionibus mutuis & utrinq; redditis deteguntur. Nam actiones & earum eventa sunt data illa quorum ope leges virium invenimus; causa vero physica, & tantopere a Philosophis quæsitæ rerum natura est illud in rebus ignotum a quo vires emanare volunt. Illud autem cum sciri non possit nisi prius agnitis viribus harumq; legibus inventis, neq; quidquam præstet nisi per vires,

ires, sequitur viribus ignotis notitiam illius esse nullam, notis vero esse inutilem, adeoque Medicis incumbit solum ut vires medicamentorum & morborum quæ per operationes possunt inveniri expendat & ad leges revocet, non autem aut causis physicis eruendis infudet, quæ non nisi ex prius inventis virium legibus possunt deduci, iisque inventis Medico non sunt profuturæ.

9. Nihil itaque maioribus nostris profuit Medicos sectæ sese adjunxisse, artemque suo ingenio a vulgi studiis abhorrentem incertis & sæpe falsis opinionibus imbuisse. Eo errore factum est ut Ars Medica perfectionis optatæ culmen haud attigerit, sed jamdudum conjecturis fœta illis visa fuerit qui non meminerant errores non artis esse sed artificum. Nam cum pertæsi forent multi disputationum quæ vulgarem philosophiam post tanta temporum spatia etiam nunc exagitant, neque tamen illi rei ullum adferri remedium, exitum ullum conspicerent, sed illatius gliscere malum, Medicosque cum vulgo facere & ad sectam transiisse, facile crediderunt non esse magnopere iis fidendum quæ tam repugnantibus incertisque senten-

tiis innitantur. Hoc illud est quod artem Medicam per tot sæcula reddidit incultam, quodq; nobis est averruncandum si Medici esse volumus & liberi, neq; aut Romæ aliquando servisse, aut nunc olimve servire mereri.

10. Equidem non oportet artem illam quæ mortalibus una sanitatem promittit disputantium conjecturis & somniis involvi; non enim prudentis est illi vitam credere cujus rationes plerisq; falsæ, paucissimis probabiles videntur: Sed Medicos oportet Astronomorum institutum sibi imitandum proponere. Hi non vulgo gratas aut ab oratoribus acceptas opiniones in artem suam adsciscere, neq; motibus syderum expediendis advocare quantumvis populo placituram de mundo fabulam, sed observationes longa temporum locorumq; intercapedine dissidentes, motuumq; cœlestium phænomena methodo sibi familiari & omnibus utili conferendo, Vires illas definire quibus corpora mota ad alia sive mota sive immota contendunt. Hoc eorum saluber-
 rimum consilium amplectamur si de civitate Medica, hoc est, de genere humano bene
 me-

ireri fit animus. Observationes quæ in-
utæ sunt & ubiq; instituuntur circa mor-
s morborumq; auxilia conferre, & nulla
bita ratione opinionum quæ sensu per-
otis certitudine cedunt, ex eo quod fieri
et, quid futurum ac faciendum colligere
ortet.

II. Nemo nunc, ut opinor, in Astrono-
cis versatus quidquam præsidii in iis esse
ntit, quæ hodie quoq; inani disceptatione
xantur, neq; in demonstrandis motuum
elestium affectionibus & symptomatis ul-
m a formis substantialibus, materia sub-
i aut fortuito atomorum congressu emo-
mentum elicit: Sed Astronomi paucis
ntenti postulatis facile ostendunt nihil si-
officere Sectarum opiniones, neq; demon-
tationes suas turbari siue existent formæ
bstantiales siue non existent, et siue exstet
ateria subtilis siue non exstet. Et nos
huc dubitamus iisdem artibus Medici-
um extendere? neq; fas sit existimare cor-
ora minora quæ Medici contemplantur iis
gibus esse subjecta quas Astronomi in ma-
ribus illis deprehendunt? Est profecto
orporum omnium similis natura, potestq;
cor-

corpus omne in alterius cujuscunq; generis corpus transmutari, adeoq; communibus motuum seu mutationum eventis omnia corpora cujuscunq; molis aut moleculæ sunt obnoxia. Unde sequitur definiri quoq; posse fluidorum & canalium corporis humani leges & affectiones, postquam aut plures observationes instituerimus, aut rite contulerimus institutas. Qui hæcenus dicta æquo animo accipiet is non diffitebitur in Medicina tradenda nihil esse adhibendum pro principio, quod non tam certum sit ac ea quæ in sensus incurrunt. Æquum enim non est ut vitæ humanæ quam curiositati minus consulatur. Idcirco nos eorum quædam paucis perstringemus quæ majoris nostri nimio sectæ studio abrepti sensus testimonio destituta temere admiserunt, ut alii ea possint evitare peccata quæ tantos Viros transversos egerunt; quæq; ad hoc unicum fere omnia reduci possunt, nempe, ea pro certis adsumpsisse de quibus inter viros doctos minimisq; præjudiciis immerfos disputatur, sive quæ sensu perceptis certitudine se non exæquant.

12. Majores nostri metum vacui, quattates occultas, & vim trahendi nullis leibus castigatam a Secta mutuati, in artem Medicam transtulere, operamq; dedere ut e aliosq; hoc deciperent effato, Ibi inciere Medicum ubi defierit phycicus, quod patrono sectæ prolatum semper est falsum. Miserabilis videri possit illis temporibus Reipublicæ nostræ facies quæ vocum mul & rerum sentibus horreret. Cogentur viri ingenui animo hoc est domi ruitutem superbissimam pati, partamq; gentibus studiis humanarum rerum petiam per nugas corrumpendam ducibus etarum dedere: iiq; heroes nomen suum um Sophistis delendum tradere, qui ob ves Servatos in æternum gloria vivere ebuisse.

13. Sed quantumlibet miserabilis iis temporibus visa sit medentium fors, non est tamen ea sæculi nostri felicitas, quæ pra suos majores supraq; modum efferre debeant medici. Post tantam Botanicis Anatomicis illatam lucem, novamq; tot tibus inductam faciem, veterem tamen oiq; agnoscimus Medicinam. Nostris ma-

Joribus vitio dabatur introducta in arterum sensibus ignotarum solaq; conjectura constantium farrago, & ut verbo dicam nimius Sectæ amor: Nos, qui tam graverum veterum videbamus excussisse, an in Artium exornanda multo fuimus feliciores: Haucquaquam. Sed postquam incredibili felicitate profligata foret pestis illa quam ad litteras perdendas advexerant Barbari, resq; Medicæ excellenti quorundam hominum virtute in melius relata, & nihil non a detecto sanguinis circuitu speraretur, prohibuit nihilominus amor Sectæ ne debiti illi invento felicitate potiremur, lætitiæque post homines natos summæ proximæ nostræ invidit ætati.

14. Non semel sum miratus potuisse viros tot eruditos & sollertes delicta majorum aliis vitanda monstrare, monstrata vitare non potuisse: proscripserint sane expelerintq; qualitates occultas, pedibus subjecerint inanes vacui metus, formarum substantialium strepitus: at occulta fermenta porosq; dicto audientes intulerunt artemq; optando potius quam studiis honestis excolendo, jamdudum effecerunt

Medicinam in ipsa Medicina quaeramus. Quo enim quaeso discrimine figuras ignotas & occultas qualitates habebimus? Materiae subtili quid distat astrorum influxus? Utrum inhonestius, vasis liquores quosdam attrahendi vim concedere, an nobis ipsis potestatem facere fluida vasorum orificiis apta, cum negotium aliter expediri nequit, coelitus in scenam protrahendi? Cujus demum Sectae hominibus vacui metum plus facessere negotii existimabimus, ejusne quae cuivis corpori ne locus fiat vacuus accurrendi licentiam tribuit, an illius quae orbem corpore subtili replevit, cui uni ea Provincia est data, quodq; mole alia omnia longissime superat? Quis Antipathia & Sympathia veterum rejectis homines de pugna & amicitiae duplicis aetheris intra canales corporum occurrentis differere paratos fecerit? Quis calido innato & adventitio aethere consuetum & peregrinum paria facere, mutatisq; solum verbis eandem narrari fabulam non animadvertat? Sed piget de re tam manifesta tamdiu verba fecisse. Hoc solum addere non pigebit, Ostendere me posse* nullum in glandulis humani corporis

C

iii-

* *Ad Græcas sciz. Calendas.*

inesse fermentum, omnesq; poros & orificia omnia vasorum similes sortiri figurarumq; diversitatem figurarum fermentorumq; a Medicis sectæ servientibus inventam nullam in Medicina facienda aut docenda adferre utilitatem.

15. Superest ergo ut Medicinam colamus non hisce figmentis impositam, sed usum probatam; neq; nos incauto sectæ studio tantillum dimoveri a veritate, Medicamve dignitatem vulgi arbitrio subjici patiamur: Verum nosmet in libertatem tandem vendicemus, notamq; incertitudinis ex amore sectæ nimio manantem ab arte nostra amoliamur.

16. Sed quia causarum physicarum investigationem Medicis non esse necessariam dixi, idq; Philosophis dictu durius & insolentius videri potest, juvat exemplo extra disceptationis aleam posito rem omnem confirmatam dare & illustratam.

17. Qui ante nos scripsere Medici de iis oculorum morbis in quibus simulacra visum turbantia obversantur, non dubitarunt asserere ejus rei causam physicam suppeditare corpufcula aqueo humori innatantia, quæ

quæ dum in omnes partes incerta divagantur muscarum aliarumq; rerum veluti oculis temere oberrantium imagines retinæ in-
erunt. Verum dum ab ultima origine causas mechanicas repostasq; harum affectionum naturas repetunt, neq; causas quæ-
tas reperere neq; sua cuiq; morbo tribue-
re symptomata.

18. Ut hoc manifestum fiat, affirmo nulla aqueo humori innatantia aut intra oculum conclusa corpuscula sui in retina imaginem effingere posse: quod ex iis quæ a-
ud opticos scriptores demonstrata prostant
licitur. Nam qui sedulo reputaverit quan-
tulæ debeant assumi ocularium humorum
diametri, quæq; refractionum leges, ille
prompte comperiet imagines rerum in oculi
ante retinam sitarum prorsus extra oculum
projici, nunquamq; in retina depingi,
eoq; nullatenus visum movere.

19. Verum ut spectra hæc prorsus abi-
amus, pateatq; corpuscula aqueo permi-
ta aut vitreo, sive quovis intra oculum
eco ante retinam posita partes rerum obje-
tarum occultando, radiosq; ab iis emissos
intercipiendo species hæc nunquam pro-
du-

ducere, memores simus effati optici nempe.

20. *Nullum esse visibilis objecti punctum a quo radii lucis ad omnia corneæ puncta non pertingant, adeoque licet admodum multæ corneæ partes obvelentur, omnes tamen objecti partes oculo observatum iri.*

21. Verum si istud retinæ punctum in quo concurrere debuerant emissi a visibilis quopiam puncto radii quavis ratione ita contegatur comprimaturque; ut imagini depingendæ non subjiciatur tum nullus objecti sensus excitabitur. Et si idem aliquando multis retinæ punctis evenierit, eadem omnia contingent quæ Medicis tamdiu in aqueo humore transigi videbantur. Quod autem modo, quia fingi potest non unus ista semper eveniant, paucis expediam.

22. Nulli ignotum est retinam dici retinam quoddam ex plurimis optici nervi filamentis contextum, quæ vasis sanguiferis stipata oculi fundum pereptant, eamque maximè hujus partem, quæ circa optici ingressum consistit, istis vasis esse oneratam. Idcirco si oculus eo fuerit situ ut necesse sit radii in eam retinæ partem impingere, defici-

objecti illius imago, imaginisve sensus. Hu-
 us quoq; rei veritatem experimur si duo
 quævis corpora videnda exponantur in ea-
 dem linea horizonti parallela, planoq; per
 oculos transeunte paullo altiore, quæq; a se
 mutuo sesquipedali intervallo secernantur:
 Et oculo, puta, sinistro occluso, dextroq;
 in objectum ad sinistras positum converso
 nos ad exposita lento gradu vel accedamus
 vel ab iisdem recedamus prout oculorum
 postulat natura. Principio quidem adver-
 temus nos utrumq; objectum distincte
 conspicere, tandem tamen in eum de-
 venisse locum in quo, visum effugiente
 objecto ad partes dextras sito, res tamen
 circumfusas clare intuemur. Hoc vero con-
 tingit, in illa ab objectis expositis distan-
 tia, eoq; oculi situ impingentibus radiis in
 istam fundi ocularis partem, quæ nervum
 opticum cum vasis sanguiferis accipiens a-
 deo oculatur & opprimitur ut nullum ima-
 gini sincerum locum concedat. Et alia qui-
 dem in morbis prædictis simili ratione eve-
 niunt: Id ut affirmem audacter faciunt
 theoremata quædam explicando sanguinis
 circuitui conducentia ex quibus sequens se-
 legi huic negotio aptum.

22. *Si idem phænomenon possit oriri vel a liquoribus intra canales fluentibus vel extra eos effusis, semper debet adscribi fluentibus, nunquam veris solis effusis. Suppone autem vim externam abesse.*

24. Atq; ita exemplum adtuli morborum causam physicam non agnoscentium ut pateat Medicos & loci affecti conditionem & curandi rationem ignotis causis istis assequi potuisse. Nos equidem eorum tantum proprietatem quandam phænomenis expediendis inservituram illustrasse contenti causam physicam ne quidem hariolamur satis gnari neminem ejus esse compotem: Mutationis enim quæ menti propria est dum objecta motum per nervos propagant excitandæ causam physicam seu mechanicam originem nemo aggredietur.

25. At licet ego causas harum affectionum physicas ultimasq; naturas Medicorum diligentiam fefellisse neque nesciam neque mirer; non tamen existimo me non explicasse causas illarum seu mathematicas seu Medicas, nempe eas quarum cognitio Medicis est utilissima.

26. *Uti-*

26. *Utinam mihi liceat eadem facilitate & evidentia alias omnes nostri corporis affectiones explicare, curandasque tradere: Id si possim, non desperem de gratia referenda Illustrissimis & Eruditissimis Proceribus qui arti Medicæ docendæ in illa me Republica admoverunt quæ Servitutem omnium acerbissimam hoc est Sectæ dominationem civibus suis excussit.*

F I N I S.

Monendus est hic Clarissimus Author, se famam ex pessime abdicationo munere jam vacillantem, optime redintegrare posse, si ar-
tum hoc munus paragrapho 14 susceptum perficere valeat: ostendendo nempe nullum glandulis humani corporis inesse fermentum, mesq; poros & orificia vasorum similes sortiri iras, &c. Sin minus transeat etiam hoc cum
ceris erroribus.

Authoris Carmen in Laudem Batavorum

*Tellurem fecere dii sua littora Belgæ,
Immensæq; fuit molis uterq; labos,
Dii vacuo sparsas glomerarunt æthere terras
Atq; horum cæptis nil quod obesset erat:
Belgarum cæptis pontus naturaq; rerum
Obstitit, obstantes bi domuere Deos.*

Ejusdem farinae Carmen ab alio Authore in
Laudem Filii Doctoris Black Conscriptum

*Ecce Niger natum genuit, crepuitq; puellus,
Immensæq; fuit molis uterq; labos,
Cum Niger in vacuo vibravit spicula camp
Cæpto flagranti nil quod obesset erat;
At puero clausi jamdudum musculus ani,
Obstitit obstantem sic domat ille patrem.*

ERRATA.

Pag. 4. lin. 11. leg. antiqui. pag. 16. lin. 2.
leg. expulerint.

Sold at James Wardlaw's Shop near the Re
Lyon, opposite to the Lucken Booths in
Edinburgh. 1695. Price 4 Pence

(2)

The METHOD of CURING the SMALL POX.

*First written in the Year 1704, for the Use of the Noble and
Honourable Family of MARCH.*

By Dr. ARCH. PITCAIRN.

 I. If a Child, or any Person, grow sick, feverish, or has Pain in the Back, or Spot of the Breast, or loss of Appetite, Drowsiness, short Cough, Sneezing, watery Eyes, or some of these; but always accompanied with some Heat, and frequent Pulse, or Drought. In this Case Blood is to be taken at the Arm, or with Loch-leeches; and if the Fever ceases not, tho' the Pox appear, let Blood a second or third Time. Mean Time, give the Child a Spoonful of Syrup of white Poppies at Night, and in the Night-time, ay till Sleep or Ease comes.

II. After the Pox appears, and Fever is gone, then steep a Handful of Sheep's Purles in a large Mutchkin of Carduus-water, or Hops-water, or Fountain-water, for five or six Hours; then pour it off without straining, and sweeten it with Syrup of red Poppies. Give of this a Spoonful or two, every fourth or fifth Hour, to make the Pox fill, and preserve the Throat. Always at Night-time and in the Night, give a Spoonful or two of the Syrup of white Poppies for a Cordial, that keeps down the Fever, and keeps up the Pox.

III. If the Pox run together in the Face (which is the only Thing that brings Hazard) use the Infusion of the Purles, and the Syrup of white Poppies oftner than in other Cases; also about the eight Day from the appearing of the Pox, or a little before that, give the Child to drink of Barley-water, sweetned with Syrup of white Poppies; this will make the Child spit, which saves the Child.

IV. The Child's Drink may be Milk and Water at other Times, or Emulsion, but use the first rather.

V. Apply nothing to the Face. Use no Wine, or winish Posssets.

VI. If any Looseness comes before the fourth Day of the Eruption, stop it with Syrup of Poppies, and five or seven Drops of Liquid Laudanum given now and then till it be stop'd. Let the Child's Diet be all along a thin Bread-berry in the Morning, a weak Broth, and soft Bread for Dinner, and Milk and Bread at Night, or Sugar-bisket and Milk, and about the fifth Day from the Eruption, give the Child Groat-broth sometimes.

Nota. If at any Time, the small Pox disappear, with a Raving before the fifth, sixth, or eighth Day from the Eruption, then let Blood again, and apply a large Blistering Plaister between the Shoulders, and give an Emulsion.

II. If the small Pox fall down, without Raving, then apply a Blistering Plaister large between the Shoulders, and give an Emulsion, and boyl in a Gill of Water, and as much white or red Wine, half a Dram or a Dram of Zedoary-root sliced, two Figs, and two Scruples of Theriac or Diacordium; sweeten it with Syrup of Kermes and white Poppies, each half an Ounce.

III. In the End of the Disease, that is about the tenth, eleventh, fourteenth, &c. Day, after the Eruption, if the Child's Defluxion is gross, either apply a new Vesicatory, or give often the Spirit of Hart-horn, in Syrup of Violets, or a Vomitor.

Lastly, when the Pox is blackened sufficiently, or about the fourteenth Day from the Eruption, let the Child drink Whey, eat Pottage, &c. Broth with Prunes, unless the Child's Belly is open enough of it self.

But if the Child is so young and unlucky as not to cough heartily, and force up the Defluxions; or if the Frost thickens it, apply to the Slot of his Breast a Pultis of Theriac, Diacordium, Alkermes, Oyl of Rosemary, and Cinnamon with warm Claret, in a double Linen Cloath often.

II. And to the Throat apply, in a double Linen Cloath, a Pultis of Cow's Dung boiled with Milk and soft white Bread: Put a little Brandy to as much as you apply at a Time.

III. For the Defluxion also give inwardly some of this, which has a Dram of Sperma Ceti, well mixt in a Glass-mortar (not a brass one) with fine Sugar; to which add at Leisure Syrup of Violets, or Balsamick, or Poppy Syrup, with some Spirit of Hart-horn.

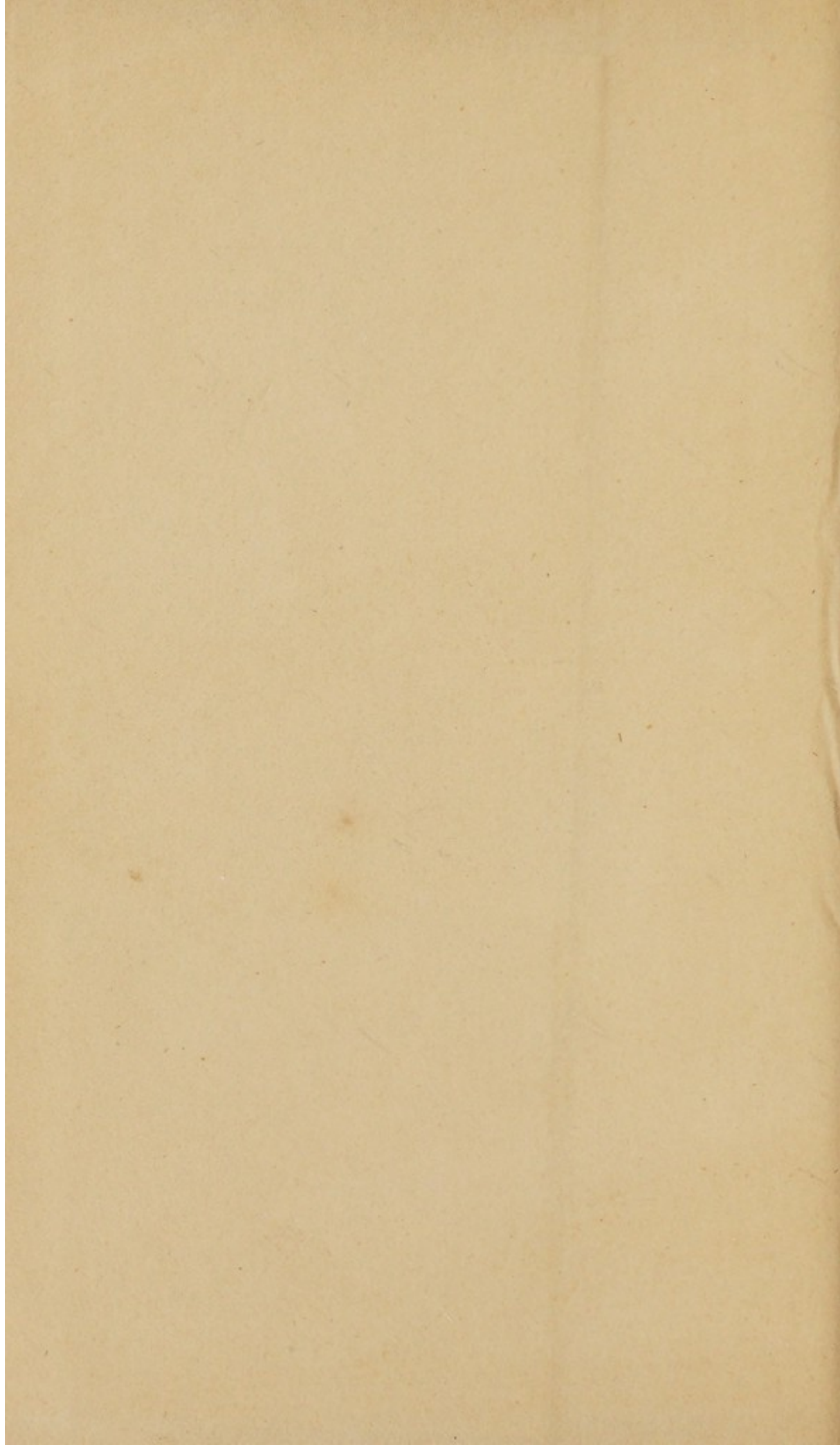
If the Pox was confluent or run together on the Face, then, after the Person is recovered, give a Purgative, to bring away the Remainder of the Pox within the Guts.

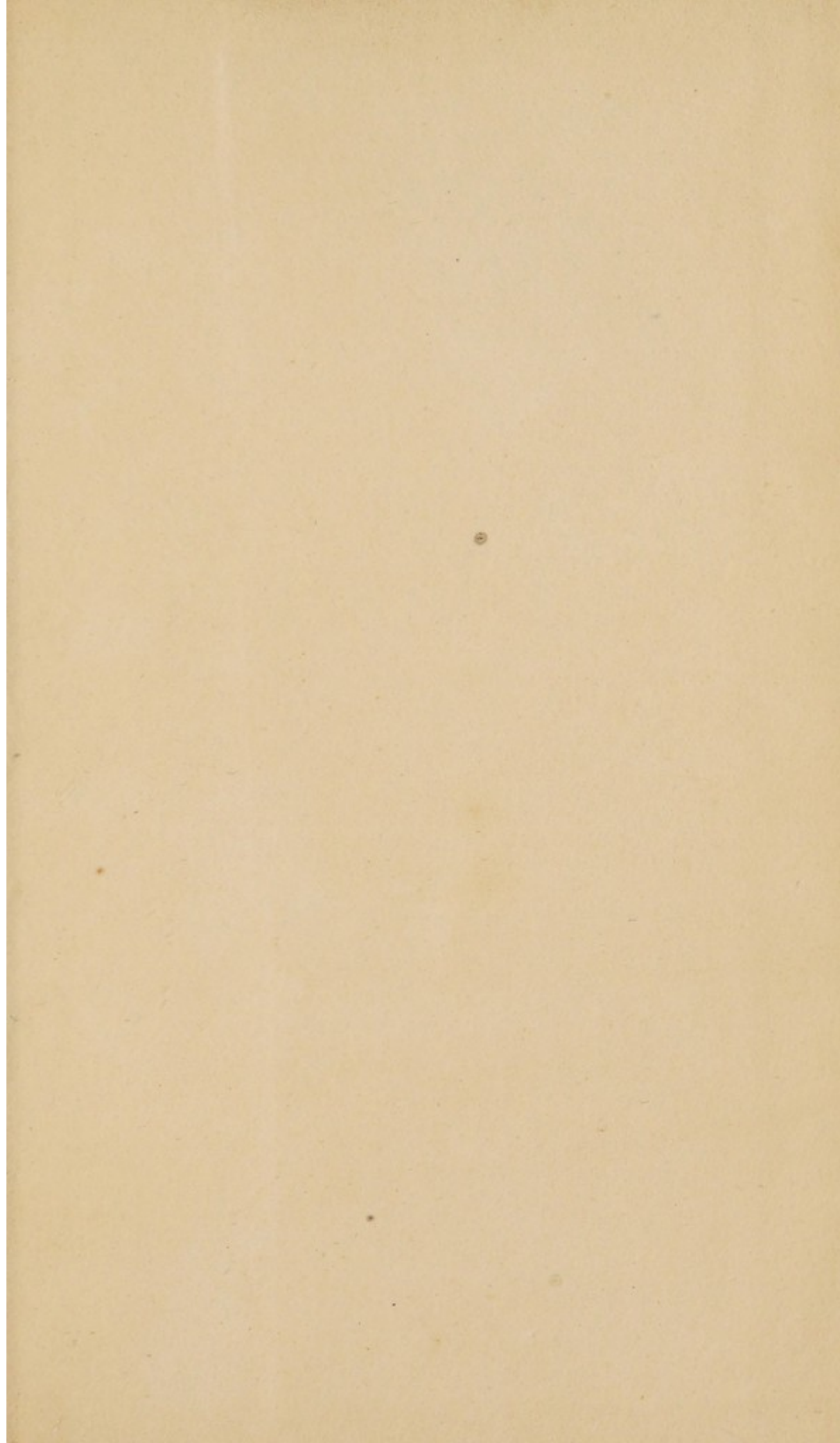
EDINBURGH, Printed for the Benefit of Charles Erskine, late Servant to the said Dr. Archibald Pitcairn, and sold at his House, in Kennedy's Cloff, at the Back of the Throne, in the Year MDCCXXX.

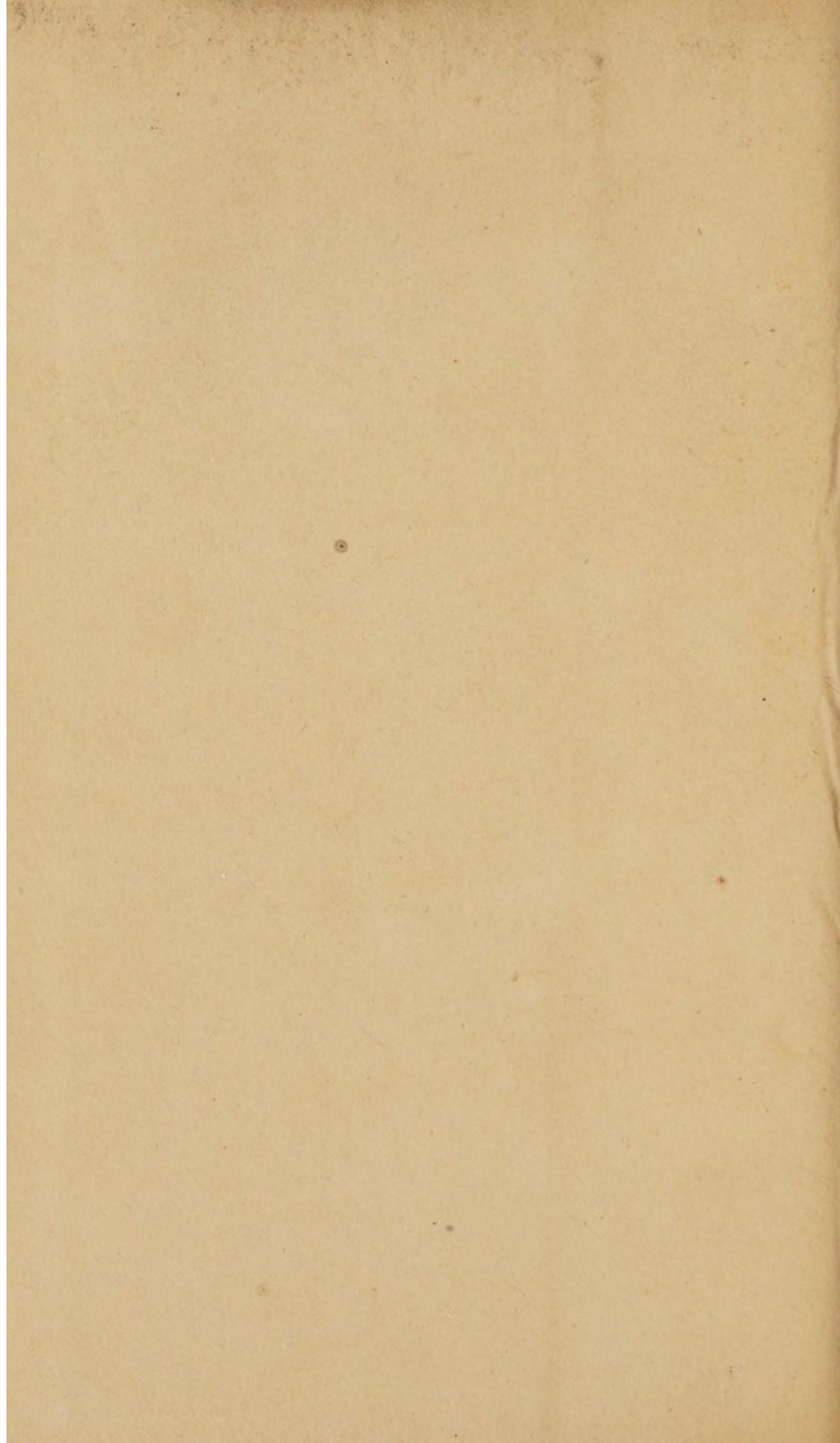
Price 4 pence

12

111

